

spørgsmaalet, naar Forfatningen er bragt tilbage paa Juni-Grundlovens Lighedsgrundlag, ikke volde de Vanskeligheder, det nu kan siges at have voldt i vort politiske Liv. Men naar den højtærede Konseilspræsident talte om Vanskelighederne ved den store Grundlovsændring, synes det mig, at han dog ogsaa burde have fæstet sin Opmærksomhed lidt ved Vanskelighederne ved denne større Grundlovsændring, som her foreligger. Jeg kalder den ikke den lille Grundlovsændring, thi det er ikke en lille Grundlovsændring. Det er en stor, omfattende Grundlovsændring, der her foreslaas. Den lille Grundlovsændring have vi haft, og det er en Tilbagevenden til Forsøget med den, som det ærede Medlem fra Frederiksborg i Virkeligheden anbefaler os, og jeg skal indrømme det ærede Medlem, at hans Standpunkt er logisk korrekt. Hvis man kun vil gaa til en lille Grundlovsændring, skal man gøre den virkelig lille og lade den omfatte udelukkende Spørgsmaalet om Folketingets Medlemstal. Det kunde Folketinget i sin Tid sætte i Gang, thi det var et Spørgsmaal, som kun vedrørte dette Ting alene. Det kunde man behandle isoleret, og derfor sluttede ogsaa alle Partier sig den Gang til dette Forsøg og erklærede sig rede til at gaa med til det. Men man forpassede Lejligheden, fordi der ikke var tilstrækkelig Kraft i Regeringens Ledelse af Spørgsmaalet. Det kunde sikkert været gennemført, hvis der havde været Kraft og Villie dertil. Derfor siger jeg til det ærede Medlem fra Frederiksborg, at det er logisk rigtigt, hvad han anbefaler, men det er mig betænkeligt, at den højtærede Konseilspræsident saa varmt henvendte sig til det ærede Medlem fra Frederiksborg. Thi selv om det i og for sig er logisk rigtigt, er det ikke længere muligt, den Lejlighed er forpasset. Derfor saa vi ogsaa, at da vi for nogle Samlinger siden optog Spørgsmaalet om en Grundlovsændring, og jeg sagde, at kom Grundlovsændringsspørgsmaalet igen, kunde man ikke, siden forskellige Krav vare voksede frem i Folket i Mellemtiden, nøjes med en lille Grundlovsændring, svarede det ærede Medlem fra Ringkøbing: Det er rigtigt, der maa nogle Spørgsmaal med, og saa dannede han sit Forslag om en Grundlovsændring, den, jeg vil tillade mig at kalde den større Grundlovsændring. Men der siger jeg til den højtærede Konseilspræsident, at naar han ser Vanskeligheder ved den store Grundlovsændring, maa han ogsaa se Vanskeligheder ved den større, ikke større i Forhold til stor, men større, som

man taler om det i Forhold til noget mindre.

Jeg maa i denne Forbindelse takke for det direkte Svar, jeg fik fra den højtærede Konseilspræsident paa et Par Spørgsmaal, men jeg tror ikke, Svaret har klaret Sagen. Konseilspræsidenten sagde, at gifte Kvinder skulle have Valgret som højstbeskattede Vælgere i Købstaden og i København. Grundloven siger for kun at tage en af de to Paragraffer: „Et lige saa stort Antal Valgmænd vælges af de Vælgere, som i det sidste Aar have været ansatte til en Skatteindtægt af mindst 2000 Rigsdaler“. Ændres ikke denne Bestemmelse, tror jeg ikke, at en blot Fortolkning kan give Kvinder højstbeskattet Valgret. I Valgloven fandt man det nødvendigt at indsætte Sætningen: Naar Ægtemanden som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af Ægteparrets Fælles- og Hustruens Særmidler, betragtes de begge som Skatteydere. Jeg tror, at det, hvis man vedtager den kvindelige højstbeskattede Valgret i København og Købstæderne, er nødvendigt at indføre denne Bestemmelse.

Men den højtærede Konseilspræsident omtalte i denne Forbindelse ogsaa Spørgsmaalet om selvskrevne kvindelige Vælgere og sagde da følgende Sætninger vendt imod min Betragtning over, hvilke politiske Partier der vilde blive styrket ved Tilførelse af nye selvskrevne Vælgere: Man giver jo ikke Valgret til et politisk Parti, man undersøger ikke, hvem det er, der faar Valgret; man giver den. Ja, det er rigtigt, naar Udvidelse af Valgretten sker paa Lighedens Grund, men naar man indfører ny privilegeret Valgret, er det en Pligt at undersøge, til hvem denne privilegerede Valgret gives, og dør har jeg paavist — og jeg tror, at en Undersøgelse af Forholdet hele Landet over vil vise, at jeg har Ret —, at en Bestemmelse om at give privilegeret Valgret til ugifte Kvinder og Enker vil virke saaledes, at den konservative Magt, som ligger i det selvskrevne Vælgerkorps, bliver styrket, saa at Vanskeligheden for Demokratiet ved at trænge igennem bliver meget større. Jeg opfordrer alle de Medlemmer af Tinget, som ønske en Forfatningsforandring i Juni-Grundlovens Aand, til at have deres Opmærksomhed henvendt paa, hvad det betyder at indføre et lille selvskrevet kvindeligt Vælgerkorps mellem de andre. Konseilspræsidenten har ogsaa selv paa et vist Punkt set Faren, idet han har gjort Undtagelser. Medens han vil gøre Kvin-